

РЕШЕНИЕ

№ 16952

гр. София, 19.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 23.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3829** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156–161 от ДОПК.

Образувано е по Жалба Вх. № 14979/16.04.2024 г. по описа на АССГ, депозирана чрез НАП ДОДОП, на „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място].[жк], [улица], представлявано от Управителя Н. В., срещу Ревизионен акт №Р-22221923001621-091-001/17.11.2023г., издаден от И. М. Р. - орган, възложил ревизията, и Б. М. Я. - ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 176/07.02.2024г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. /ДОДОП/ при ЦУ на НАП, с който за данъчни периоди: м. 07.2022г. и м. 12.2022г. е отказан данъчен кредит на „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД, в общ размер на 168 043,12 лв. по фактури, издадени от „ВР ТРАНС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] и „АКСАЛ КОМЕРС“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] и са начислени лихви в общ размер на 24 589,70 лв., а по отношение на фактурираните доставки към „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е приложен чл. 85 от ЗДДС.

Жалбоподателят оспорва РА, като незаконосъобразен поради необоснованост и немотивираност на изводите на административния орган, за липсата на реалност на доставките, по отношение на които не е признато правото на приспадане на данъчен кредит за процесните периоди, което противоречи на материалния закон. Искане се от съда да отмени РА, в оспорената част. В открито съдебно заседание, поддържа жалбата изцяло, чрез процесуален представител адв. Н. К.. Претендира съдебно-деловодни разноски по приложен списък.

Ответникът, директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С., представлявано от гл. юрк. З., оспорва основателността на жалбата и иска оставянето и без уважение, като недоказана и неоснователна. Претендира съдебно деловодни разноски в размер на

юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, не депозира становище, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221923001621-020-001 от 23.03.2023г., връчена на 03.04.2023г., с която е възложено извършването на ревизия на „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите от 01.07.2022г. до 31.12.2022г. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът за извършване на ревизията е продължен до 01.09.2023г. със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221923001621-020-002 от 01.06.2023г., №Р-22221923001621-020-003 от 03.07.2023г. и №Р-22221923001621-020- 004 от 12.07.2023г. Посочените заповеди са издадени от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-849/31.10.2022г. на директора на ТД на НАП С.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221923001621-092-001/08.09.2023г. Срещу същия е подадено е възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, което е разгледано от приходните органи и е прието за неоснователно съгласно мотивите на РА.

Ревизията приключва с РА №Р-22221923001621-091-001 /17.11.2023г., издаден от И. М. Р. - орган, възложил ревизията, и Б. М. Я., на длъжност главен инспектор по приходи при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията.

В хода на ревизионното производство са извършени административно процедурни действия, подробно описани в РД, като на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22221923001621-040-001 от 04.04.2023г. и изх. №Р-22221923001621-040-002 от 21.04.2023г. В отговор на първото искане са представени част от изискваните документи.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчиците „ВР ТРАНС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „АКСАЛ КОМЕРС“ ЕООД. Резултатите са отразени в протоколи /ПИНП/ и описани в РД.

С протокол №1944240/02.08.2023г. е документирано посещение на декларирания адрес за кореспонденция на ревизираното лице. В хода на ревизионното производство-приходните органи не са открили реален офис на ревизираното лице, не е осъществен контакт, както с представляващите дружеството, така и с лице, което обслужва счетоводно ревизираното лице. В хода на съдебното производство, на адреса посочен в публичния ТР- също не е открито ревизираното лице и лице за контакт. Всички документи са редовно връчвани по реда уреден в АПК, а при в съдебното производство-жалбоподателят се представлява от адвокат-процесуален представител. Едва при допуснатите в хода на съдебното производство доказателствени искания от процесуалния представител на жалбоподателя- чрез назначаването на ССЧЕ- на същата са изпращани документи по електронен път, от счетоводителя на ревизираното лице. ВЛ при изготвянето на ССЧЕ, е работило изцяло въз основа на доказателствата по административната преписка, както и въз основа на представени и приети в хода на съдебното производство документи-по електронен път. Посещение в счетоводството на дружеството-не е извършвано.

В хода на ревизионното производство, чрез искане до СРС, с Решение №12122/21.07.2023г. е постановено разкриване на банкова тайна на ревизираното дружество и с вх. №17-00-312/11.08.2023г. от ПИБ АД са представени изискваните банкови извлечения. Получените данни са описани на стр. 12-13 от РД.

С протоколи №П-22221023073303-ППД-001/22.05.2023г., №Р-22221923001621-ППД-001/22.08.2023г. и №Р-22221923001621-ППД-001/22.08.2023г. са присъединени документи

от други контролни производства.

От АГЕНЦИЯ ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА /АПИ/ е изискана и получена информация за движението по републиканската пътна мрежа на товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] .

Установено е в хода на ревизионното производство и не е спорно в хода на съдебното производство, че „МЕБЕЛ ЕМ ТРУП БГ“ ЕООД е декларирало в годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за финансовата 2022г. -дейност „търговия на едро с части и принадлежности за автомобили“ с код по КИД 4531. Дружеството е регистрирано по ЗДДС считано от 16.08.2021г. и дерегистрирано на 29.04.2022г., при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. В последствие е отново регистрирано по ЗДДС, считано от 08.06.2022г.

Установено е в хода на ревизията и не е спорно в хода на съдебното производство, че ревизираното лице- за процесния период, не притежава движимо и недвижимо имущество. Не са установени лица, които да работят в дружеството, заети по трудово правоотношение, не са декларирани по надлежащия ред трудови договори. Не са установени лица, които да упражняват дейност по граждански правоотношения, с Възложител -жалбоподателя. Ревизираното лице не е подавало справки по чл. 73, ал.1 от ЗДДФЛ. В действителност, както в хода на ревизионното производство, така и в хода на съдебното производство, се установява, че ревизираното лице-жалбоподател, не разполага с лица, наети по трудов или граждански договор, които изпълняват дейности, по предмет, свързани с декларираната икономическа дейност от дружеството и/или, свързани с дейностите необходими за извършване на доставките, съответни на предмета на процесните спорни фактури.

В хода на ревизионното производство, въз основа на събраните данни и доказателства, ревизиращите органи са приели, че не следва да се признае правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, както следва:

1/.В размер на 99 541,32 лв. по 4 фактури, издадени от „ВР ТРАНС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Същите са с предмет на доставките „плащане, съгласно договор от 17.03.2022г. „окончателно плащане по допълнително споразумение №1“ и „плащане по договор“. На доставчика ВР Т. БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, е извършена насрещна проверка, резултатите от която са отразени в ПИНП №11-22220523073299-141-001/29.05.2023г. В отговор на връченото искане са представени документи и писмени обяснения, подробно описани на стр. 15 - 16 от РД. Представени са: фактура №[ЕГН]/29.12.2022г. с предмет „продажба на стоки от внос“, данъчна основа 14 650,00 лв. и ДДС 2 930,00 лв.; допълнително споразумение №1/10.01.2023г., сключено между дружествата, с което се променят сроковете за доставка на CNC струг с наклонени направляващи задно седло HARRIS - C320KTT и обработващ център HARRIS VMC855 ECO; допълнително споразумение към договор за доставка от 15.07.2022г., съгласно което „МЕБЕЛ ГРУП ЕМ БГ“ ЕООД следва за собствена сметка да транспортира машините от склада на „ВР ТРАНС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД в [населено място], [улица] до своя склад в [населено място], [улица] Пежо Боксер рег. [рег.номер на МПС] ; митническа декларация №22BG005807172424R6 от 11.08.2022г. за внос от Турция на стоки - „метални конструкции за мебели“, „метални части за мебели“ и „цветарници“; международна товарителница /ЧМР/ за транспорт от И. до С. от 06.08.2022г., фактура от превозвача, както и 6 фактури на турски език; оборотни ведомости за м.07.2022 г. и м. 12.2022 г.; аналитични регистри на счетоводни сметки 411 „Клиенти“ за клиент „МЕБЕЛ ГРУП ЕМ БГ“ ЕООД, 702 „Приходи от продажби на стоки“, 4532 „Начислен ДДС продажби“-,- 304 „Стоки“, 401 „Доставчици“ за м.12.2022 г,—и 613 „Разходи за придобиване на ДМА“ за м.07.2022 г., хронологични регистри на сметки 401 „Доставчици“ и 411“Клиенти“ за м.07.2022 г.

Представени са и писмени обяснения от управителя на дружеството, съгласно които фактура №

[ЕГН]/18.07.2022г. е издадена във връзка с договор за доставка на машини от 15.07.2022 г. .Фактури №[ЕГН]/01.07.2022 г. и №[ЕГН]/01.07.2022 г., - не са представени. Доставчикът твърди, че произходът на продадените материали е внос от Турция, както и че в предходни производства с УИН П-22220522173025 и УИН Р-22220522004508, вече са представени документи. Отправено е искане същите да бъдат присъединени. Управителят е заявил също, че към фактурите не са издавани кредитни известия, както и че са представени договори, приложения, допълнителни споразумения и приемо-предавателни протоколи, удостоверяващи получаването на стоките от клиента и прехвърлянето на собствеността, но същите не са представени. Във връзка с произхода на продадените стоки са цитирани фактури за покупки от „ЕН ВИ ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Във връзка с доставките от ревизираното лице /вкл. с възражението срещу РД/ са представени копия на фактурите, договори, допълнителни споразумения, приложения, приемо-предавателни протоколи, подробно описани на стр. 6 - 7 от РД и стр. 2 - 3 от РА.

Относно транспортирането на машини/предмет на доставка по една от фактурите/, от склада на „ВР ТРАНС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД в [населено място] до този на „МЕБЕЛ Г. ЕМ БР“ ЕООД в [населено място], е представен договор от 27.07.2022г. за превоз на товари /употребявани производствени машини/, сключен с И. П. П. и разходен касов ордер /РКО/ от 13.04.2023г. за изплатени 920,00 лв. При справка в ИС на НАП е установено, че автомобил с рег. [рег.номер на МПС] не е собственост на И. П. П., а на друго лице - Т. Д. Б.. От АПИ е изискана информация за движението по републиканската пътна мрежа на посочения товарен автомобил. От получената информация е установено, че Пежо Боксер с рег. [рег.номер на МПС] в периода 01.07.2022г. - 31.08.2022г. не се е движил в посока С. - Л. и обратно.

В хода на ревизионното производство е представен и договор за наем на склад от 27.07.2022г., сключен с И. П. П.. Установено е, че помещението, предмет на договора е с размер 300 кв. м. и се намира в [населено място], [улица]. Наемната цена е 500,00лв. на месец. Представен е РКО от 13.04.2023г. за изплатени 2 500,00 лв. за м.08, 09, 10, 11 и 12.2022г. Органите по приходите са направили справка в интернет платформа google maps и са установили, че такъв адрес не съществува /най-високият четен номер на съответната [улица]/.

2/. Отказано право на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 68 501.80 лв. по 4 фактури издадени от доставчик „АКСАЛ КОМЕРС“ ЕООД .

На доставчика „АКСАЛ КОМЕРС“ ЕООД, в хода на ревизионното производство е извършена насрещна проверка, резултатите от която са отразени в ПИНП №П-22221023073303-141-001/29.05.2023г. В отговор на връченото искане, дружеството е заявило, че при предходна проверка с УИН П-22221023000858-040, обхващаща същите фактури, е представило документи, сметки, оборотни ведомости и други. Отправено е искане да се присъединят вече представените документи.

С протокол №П-22221023073303-ППД-001/22.05.2023г. органите по приходите са приобцили доказателствата от посочената проверка, която е във връзка с издадени от „АКСАЛ КОМЕРС“ ЕООД фактури към „ДМ-ДЕМОНТАЖ И МОНТАЖ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] през м.07.2022г. От ревизираното лице са представени копия на фактурите - №[ЕГН], с предмет „окончателно плащане съгласно договор от 07.03.2022г. „с данъчна основа 125 712,00лв. и ДДС 25 142,40лв., след като са приспаднати аванси по фактури от №[ЕГН] до №[ЕГН] вкл. на стойност 139 166,67 лв. и №[ЕГН], №[ЕГН] и №[ЕГН] от 04.07.2022 г. с предмет „плащане по договор“ и стойности съответно 102 870,00 лв. и ДДС 20 574,00 лв., 28 797,00 и ДДС 5 759,40лв. и 85 130,00лв. и ДДС 17 026,00лв.

С възражението срещу РД, от ревизираното лице допълнително са представени: договор за

изработка на обзавеждане от 07.03.2022 г., приложения №1, 2, 3 и 4 към него и приемо-предавателни протоколи от 13.06.2022 г., 16.05.2022 г. и 2 бр. от г. /към фактура №[ЕГН] от 01.07.2022 г./;

- договор за изработка на обзавеждане от 28.03.2022 г., приложения №1, 2, 3 и 4 към него и приемо-предавателни протоколи от 16.06.2022 г., 20.06.2022 г., 08.07.2022 г. /към фактура №[ЕГН]/04.07.2022 г./;

- договор за монтаж на обзавеждане от 02.03.2022 г. с приложения №1 и 2, приемо-предавателни протоколи от 01.07.2022 г. и 04.07.2022 г., допълнително споразумение №1/01.07.2022 г., Приложение №3 и приемо-предавателен протокол /към фактура №[ЕГН]/04.07.2022 г./;

- договор за монтаж на обзавеждане от 27.06.2022 г. с Приложение №1 и приемо-предавателен протокол /към фактура №[ЕГН]/01.07.2022 г./;

- отговор с вх. №17-00-312#1/17.10.2023 г. от името на „АКСАЛ КОМЕРС“ ЕООД, съгласно който документите по искането не са представени в срок, поради форсмажорни обстоятелства и организационни проблеми. Посочено е, че се представят ведно с прилежащите документи /описани по-горе/.

При извършена в хода на ревизионното производство справка в ИС на НАП, органите по приходите са установили, че в периода на издаване на фактурите, както в „АКСАЛ КОМЕРС“ ЕООД, така и във „ВР ТРАНС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД не е имало назначени лица по трудов договор и регистрирани касови апарати. Дружествата-доставчици по спорните фактури- не са подавали годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2022 г. Липсват и данни за притежавани недвижими имоти и движими вещи, в т. ч. транспортни средства за процесния данъчен проверяван период.

Във връзка с установяване на последващи доставки по спорните фактури, от страна на ревизираното лице са представени 7 фактури с получател „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, , фактури от № [ЕГН]/01.07.2022г. до № [ЕГН]/29.12.2022г.; договори за покупко-продажба на материали и за изработка на обзавеждане; приемо-предавателни протоколи, посочени стр.2 от РА.

Въз основа на тези данни и събраните в хода на ревизионното производство доказателства, приходните органи, са достигнали до извод, че не са налице достатъчно данни и доказателства, от които да се направи извод за наличие на реални доставки и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 т. 1 от ЗДДС на „МЕБЕЛ ЕМ Г. БР“ ЕООД е отказан данъчен кредит в размер на 168 043,12 лв. по издадените от „ВР ТРАНС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „АКСАЛ КОМЕРС“ ЕООД фактури. Ревизиращите са определили нулева данъчна основа, а по отношение на фактурираните доставки от ревизираното лице към „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е приложен чл. 85 от ЗДДС.

В хода на съдебното производство е прието ЗаклЮчението на ВЛ Ю. Д., което съдът кредитира като обективно и компетентно по отношение на фактическите установявания и изводи във връзка с приложението на Закона за счетоводството. В частите на заклЮчението по приетата ССЧЕ, където ВЛ дава отговори на правни въпроси, свързани с реалността на доставките по ЗДДС, за спорните доставки, съдът намира, че това са въпроси по същество на делото и не кредитира заклЮчението в тези части. От заклЮчението по приетата ССЧЕ, се установява, че: Процесните фактури, издадени от доставчици „ВР ТРАНС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „АКСАЛ КОМЕРС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за данъчни периоди м. 07.2022г. и м. 12.2022г., съдържат от формална страна реквизитите по Закона за счетоводството и Закона за данъка върху добавената

стойност, като във всяка фактура са посочени данните на доставчика и получателя на стоката, или услугата включващи ЕИК, ДДС №, точен адрес и име на МОЛ, както и име на стоката, или услугата, в натурално и стойностно изражение, размерите на данъчната основа и ДДС. Към всички фактури са приложени съпътстващите документи като договори, приемно-предавателни протоколи, които придружават процесните фактури, налични по делото и представени по електронен път-от счетоводството на жалбоподателя на ВЛ. Данните за всяка фактура по отделно, както и точният предмет на доставките, и страниците, на които се намират в съдебната преписка са показани в Таблицы № 2 и № 3 от заключението по приетата ССЧЕ. В СЧЕ, осчетоводяването на всяка една от процесните фактури е показано в подробно описаните оборотни ведомости и аналитичните регистри на „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД за месец 07.2022 г. Установено е, че на ВЛ-не са представени вторични счетоводни документи относно реално заприходяване и изписване на конкретни стоки и материали, предмет на договорите и спорните фактури. ВЛ посочва в съдебно заседание, че е извършило съпоставка за съответствие на стоките и услугите-въз основа на приемо-предавателните протоколи, доколкото липсват стокови разписки, по които да се индивидуализират по вид, количество и стойност конкретни материали и услуги по всяка една от спорните фактури.

Въз основа на тези данни, съдът прави извод, че от заключението по приетата ССЧЕ, въпреки установяването на първични и вторични счетоводни документи и надлежни счетоводни записвания, по отношение на процесните доставки, не се установява по безспорен и категоричен начин вида на стоките и услугите и тяхното реално заприходяване и/или влягането на тези стоки и услуги от ревизираното лице в дейности или доставки, пряко свързани с икономическата му дейност. Съдът не кредитира изявлението на счетоводството на ревизираното лице-че е налице технически проблем в електронната счетоводна програма. Заприходяването и реалното получаване на стоки-може и следва да бъде установено, при липса на действаща електронна програма и на съответния хартиен носител, удостоверяващ надлежно приетото и изписано по вид, количество, качество на приеманата стока-по фактурираните доставки, както и да следва да са налице и други вторични източници и данни от които да могат да бъдат индивидуализирани родово определените по фактурите и договорите-предоставяни услуги.

От заключението по ССЧЕ, се установява, че за извършените продажби от ревизираното лице „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД на получателя „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, за процесният период са издадени фактури описани подробно по номер, вид и стойност, в Таблица № 5 от Заключението по ССЧЕ. Към всяка една от фактурите, издавани от „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД към „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, са приложени договори за изработка на обзавеждане, договори за покупко-продажба на материали, договори за монтаж на обзавеждане; по едно и повече приложения към всеки един от договорите с количествено-стойностни сметки, и приемно-предавателни протоколи, подписани и подпечатани от двете страни посочени в Таблица 6 от ССЧЕ.

От СЧЕ, се установява, че счетоводните операции и записвания за последващите продажби са отразени в счетоводството на „МЕБЕЛ ЕМ Г. БГ“ ЕООД по дебита на счетоводна сметка 503 *разплащателна сметка в лева* и по кредита на счетоводна сметка 411 *клиенти, лист 623 от приложение 3*. Стопанските операции от продажбите са отразени във вторичните счетоводни документи на дружеството за периода от

01.12.2022 г. до 31.12.2022 г.: Оборотна ведомост за периода /лист 649,656 от приложение 3/; Аналитичен регистър на сметка 411 *клиенти*; Аналитичен регистър на сметка 702 *приходи от продажби на стоки*; Аналитичен регистър на сметка 453/2 ДДС *от продажби*; Хронологичен регистър на „МЕБЕЛ ЕМ Г. БГ“ ЕООД за периода от 01.12.2022г. до 31.12.2022 г. включващ последващите доставки към „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, лист 653-655 от приложение 3.; Аналитичен регистър на сметка 411 *клиенти*, лист 656 от делото; Аналитичен регистър на сметка 401 *Доставчици*; Аналитичен регистър на сметка 304 *стоки*, Хронологичен регистър на „МЕБЕЛ ЕМ Г. БГ“ ЕООД за периода от 01.12.2022 г. до 31.12.2022 г., /лист 656-662 от приложение 3/. Счетоводните операции и записванията, които са извършени за отразяване в счетоводството на „МЕБЕЛ ЕМ Г. БГ“ ЕООД за извършените последващи продажби и стопанските операции от продажбите са отразени във вторичните счетоводни документи на дружеството – Оборотна ведомост, Аналитичен регистър на сметка 411 *клиенти*; на сметка 702 *приходи от продажби на стоки*, на сметка 453/2 ДДС *от продажби*, на сметка 304 *стоки*, на сметка 503 *разплащателна сметка в лева*, Хронологичен регистър за периода от 01.12.2022 г. до 31.12.2022 г. включващ последващите доставки към „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД.

Съдът не кредитира извода на ВЛ, че от договорите, приемо-предавателните протоколи и извършена съпоставка на други вторични съпътстващи документи, за доставките към „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД и фактурираните доставки към „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, се установява, че получените материали и услуги по фактурите издадени от „ВР ТРАНС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „АКСАЛ КОМЕРС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], са предмет на последващите продажби от „МЕБЕЛ ЕМ Г. БГ“ ЕООД. Това е така, защото този извод се базира на представени в хода на ревизионното и съдебно производство-фактури и вторични счетоводни документи и счетоводни записвания- които не кореспондират по никакъв начин с материалната и техническа обезпеченост на доставчиците ВР Т. БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „АКСАЛ КОМЕРС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], както и на жалбоподателя- по отношение на който също е безспорно установено, че не разполага нито с персонал зает по трудови, нито по граждански договори, нито с техническите възможности да изпълни последващите фактурирани поръчки. Следва да се отбележи, че в хода на ревизионното производство е установено и не е спорно между страните в хода на съдебното производство, че за процесните данъчни периоди- не се установяват извършвани от ревизираното лице-разходи за извършване на каквато и да е било икономическа дейност, във връзка с доставките и последващите доставки. Представени са само фактури, които са надлежно осчетоводени, в т.ч. отразени в Дневниците по ЗДДС при доставчиците и при получателя, но по отношение на представените договори, приемо-предавателни протоколи и др. съпътстващи фактурите документи-не може да се установи по безспорен и категоричен начин достоверността на датите на подписването им, което дискредитира тяхната автентичност.

ВЛ установява, че по отношение на доставките на SMALL ELECTRIC MOTORS LTD и Гилотина за фурнир ELMAG, е подписан Договор от 15.07.2022г., /стр.362,прил.2 от делото/, между „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] възложител и „ВР ТРАНС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] изпълнител, с предмет на договора: доставка на ползвани машини. Установено е, че е издадена е фактура № 8/18.07.2022г. с основание: плащане по договор на стойност 34044,80 лв., в т.ч. данъчна основа 283706,50 лв. и

начислен ДДС 56741,30 лв., /лист 328 от приложение 2 към делото/. Съгласно Двустранно споразумение от 28.07.2022г., между „ВР ТРАНС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], страните се споразумяват за следното: Възложителят - „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД поема ангажимента за собствена сметка да транспортира на 01.08.2022 г. употребяваните машини от складовото помещение на изпълнителя ВР Т. БЪЛГАРИЯ ЕООД-С., [улица], към наето от „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД складово помещение, находящо се в [населено място], [улица], с МПС Пежо Боксер, рег. [рег.номер на МПС] на 01.08.2022 г. с отговорник за транспорта И. П. /лист 689 от приложение 3/. ВЛ посочва, че, *при експертизата-не е установено къде е местонахождението на тези движими вещи, не са налице данни за тяхното надлежно счетоводно заприходяване като МА, или ДМА. Посочено, е че съгласно споразумение от 28.07.2022г. , тези движими вещи, се намират на съхранение в склад под наем в Л., [улица], но по делото не са представени доказателства, удостоверяващи по безспорен и категоричен начин наличието и ползването на тези МА/ ДМА.*

В съдебното производство са представени и приети на хартиен и магнитен носител административната преписка, в т.ч. всички присъединени производства, както и доказателства, удостоверяващи наличието на електронен подпис на лицата издали Заповедта за възлагане на ревизията, Заповедите за изменение на ревизията, Ревизионния Доклад и Ревизионния акт и надлежно електронно връчване, въз основа на които и при липсата на оспорване от страна на жалбоподателя, съдът прави извод, че ревизионното производство не страда от процесуални нарушения, на това основание.

При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата до съда изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 5 ДОПК срещу РА, който е обжалван по административен ред, поради което и жалбата е процесуално допустима.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, по следните съображения:

Обжалваният РА, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит:

Ревизиращите органи са отказали правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от „ВР ТРАНС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] и „АКСАЛ КОМЕРС“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК], фактури, като са обосנוвали отказа си с неизпълнение на кумулативните изисквания на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6/9 от ЗДДС, поради липсата на достатъчно данни и доказателства, от които да се направи

обоснован извод за наличие на реалност на доставките.

Този извод е правилен.

Съгласно чл.68 и чл.69 ЗДДС предпоставките за приспадане на данъчен кредит са следните: да е извършена реална доставка от регистриран по ЗДДС доставчик; тази реална доставка да е облагаема; предметът на доставката да е използван за последващи доставки, за целите и в рамките на извършваната от регистрираното лице икономическа дейност; тези последващи доставки да са също облагаеми. Тези предпоставки са кумулативни.

От доказателствата по делото, при техния съвкупен анализ, не може да се направи категоричен извод за реални доставки по процесните фактури, доколкото по делото е безспорно установено, само наличието на процесните фактури, както и съпровождащи документи-договори и приемо-предавателни протоколи, отразени и осчетоводени в счетоводството на жалбоподателя и доставчика, като обаче, от всички данни и доказателства по делото, в т.ч. и заключението по ССЧЕ, не може да се направи извод за индивидуализация на родово определените по договорите вещи предмет на доставките. Не са налице данни и доказателства-за произхода на стоките и конкретното и индивидуализирано заприходяване на същите при ревизираното лице. Процесните фактури-не индивидуализират по вид, размер и стойност-предмета на доставката. Препращането към Договори, които също са рамкови и приемо-предавателни протоколи, по никакъв начин, с оглед доказателствената тежест, която носи в производството ревизираното лице- не опровергава чрез пълно и главно доказване изводите на ревизиращите органи. Установено е, че в наименования на процесните фактури няма описание на вида на извършената доставка на стока/услуга, записано е само „ПО ДОГОВОР“, като не става категорично ясно по кой договор са извършени услугите; Предметът на договора е рамково определен, няма яснота как ще се формира дължимото възнаграждение, не са определени мерни единици и единични цени, а същевременно е определена крайна обща стойност на договора; Описанието на предмета на доставката по всяка от фактурите е изключително обобщено и не съдържателно, не може да се установи каква е изпълнената доставка по продажба на стока и услуга предмет на документиране на издадените фактури, не е налице индивидуализация по вид, обем и характер на доставката. Представените договори и приемо-предавателни протоколи са общи, не подвизават проследяване на количествено-стойностни сметки.

Правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, който поражда правни последици само ако са налице всички негови елементи. Правото на приспадане на данъчен кредит е свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС. Доставката на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставката на услуга е всяко извършване на услуга.

Изводът за липса на реална доставка се базира на установени факти и обстоятелства от обективната действителност и техния анализ чрез прилагане на определени логически правила. Съдът следва да установи дали изводът за липса на реална доставка е основан на правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени в хода на ревизионното производство. При обжалването на РА не само ревизираното лице има задължение да докаже реалността на доставките, като благоприятен за него факт, свързан с възникване на правото на данъчен кредит, но следва да бъде установено дали

изводът на ревизиращите органи за липса на реални доставки е логически и правно обоснован.

Реалното извършване на доставка е положителен факт от обективната действителност, който при осъществяването си оставя следи и за него съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за осъществени сделки, както и писмени доказателства, удостоверяващи осъществяването на доставките. Липсата на такива доказателства може да обоснове извод за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

За да ползва данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже материалноправните предпоставки за възникване и упражняване правото на приспадане. Този извод следва от тълкуването на разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, според което задълженото лице следва да докаже благоприятните за него факти. В този смисъл е и съдебната практика на ВАС и СЕС. Правото на данъчен кредит е субективно притезателно право с насрещен субект приходната администрация, поради което според чл. 154 от ГПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК, във връзка с чл. 144 от АПК, доказателствената тежест за установяването му е за жалбоподателя. В съдебното производство жалбоподателят не доказва наличието на материалноправните предпоставки за упражняването на правото на данъчен кредит. От събраните писмени доказателства от приходната администрация, приложени в съдебното производство, се установява, че всички фактури и съпровождащи документи относно спорните доставки се съхраняват от ревизираното лице и са надлежно счетоводно отразени. Същевременно, обаче се констатира липса на други-съпровождащи документи, което пречатства извършването на индивидуализация на стоките и услугите, които са предоставяни по фактурите, установяване на техния произход от предходен доставчик. Безспорно е установена липсата на кадрова и техническа обезпеченост на преките доставки за извършване на същите. Не са налице регистрирани лица заети по трудово правоотношение за процесния период, липсват категорично данни за лица-при доставчиците-наети по граждански договори и тяхното надлежно отразяване пред НАП. Ревизираното лице-жалбоподател, също както в хода на ревизионното производство, така и в хода на съдебното- не установява наличието на кадрови и технически ресурс, за изпълнение на доставките по които е получател и последващите доставки, по които е доставчик. Декларираната от жалбоподателя икономическа дейност- не съответства на предмета на спорните доставки.

Всеки получател по доставка, има задължението да прояви минимална добросъвестност, като изисква и съхранява при себе си съпровождащи доставките документи и връзката им с последващи доставки, с цел удостоверяване и доказване на правата си пред приходната администрация. Такава не се установява от ревизираното лице, а и същото не успя чрез главно и пълно доказване да обори фактическите установявания и съответно изводите на приходната администрация. Събраните в хода на ревизионното производство доказателства и техния обективен анализ, обосновават извод за правилност на изводите на ревизиращите органи за липса на реално изпълнение на доставките по процесните фактури. Съдът намира за необходимо да посочи, че заключението по допуснатата и приета ССЧЕ- по никакъв начин не оборва фактическите констатации и изводите на ревизиращите органи. Напротив- същата

установява наличието на надлежно водено счетоводство и наличието на първични и вторични счетоводни документи за същото. Същевременно, при ССЧЕ-не се установи индивидуализация по вид, обем, размер –на доставките, по спорните фактури, въз основа на което настоящият съдебен състав-намира че е налице надлежно счетоводно отразяване на доставки, документално формално съответстващи на всички изисквания на Закона за счетоводството и отразяванията по ЗДДС, но несъответстващи на реални доставки по процесните фактури, като недоказани.

Според съда, за целите на ЗДДС данъчно събитие е не правоотношението /сделката/ или задължението, а изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост или извършването на услугата /вж. чл. 6, ал. 1; чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС/. Данъчното законодателство обвързва облагането с ДДС не със съгласието на страните за възникване на облигацията и поемането на задължението, или с документалното и обективизиране в договори и приемо-предавателни протоколи, а с изпълнението като резултат. Без да е прехвърлено правото на собственост и извършена услугата данъчно събитие не съществува /естествено в основната хипотеза на облагаема доставка по чл. 2, т. 1-4 от ЗДДС/. Установяването на пораждащият задължението за доставката юридически факт е индиция за реалността на имущественото разместване при изпълнението. Субект на изпълнението /пряко или чрез други лица/ следва да бъде доставчикът.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя не са ангажирани доказателства, опровергаващи изводите на ревизиращите органи за липса на реалност на процесните доставки. Приетите доказателства, във връзка с изготвянето на СсЧе, както и заключението на същата, не установява, с оглед доказателствената тежест, която носи жалбоподателя, чрез пълно и главно доказване-реалност на процесните доставки. По същество-се установява наличието на фактури и вторични документи и тяхното надлежно осчетоводяване, но не се доказва реално извършвана от ревизираното лице и от доставчиците му-икономическа дейност.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица. Според чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. След като липсват доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли.

Въпреки наличието на данъчни документи, които формално съдържат изискващите се от закона реквизити по чл. 114 от ЗДДС, в хода на ревизионното и съдебното производство не са представени доказателства, които да установяват реалност на процесните доставки.

Законодателят не свързва упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит единствено с притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, какъвто е настоящият случай, с неговото осчетоводяване и наличието на договор за това., както и приемо-предавателни протоколи и др. Правото на приспадане на данъчен кредит е сложен фактически състав,

правните последици по които могат да възникнат само ако са изпълнени всички образуващи го елементи. Първият и основен елемент на този състав е наличието на доставка, която се преценява с оглед на всички други доказателства, свързани с нея. Правото на данъчен кредит по получени доставки не може да бъде признато, ако не са налице предпоставките за това, и по-специално, ако фактурите, по които това право е претендирано, не отразяват действително осъществени доставки, при това именно от посочения в тях доставчик, независимо дори и при наличието на фактурирани от жалбоподателя последващи доставки. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да са налице фактически извършени стопански операции, няма основание за ползване право на данъчен кредит, предвид разпоредбите на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6/9 от същия закон.

По делото е безспорно установена липсата на кадрова и техническа обезпеченост на доставчиците на ревизираното лице, както и по отношение на самото ревизирано лице-да извърши и осъществи процесните доставки.

В обобщение на гореизложените следва да се посочи, че представените фактури, договори и приемо-предавателни протоколи, сами по себе си не са доказателство за настъпване на данъчно събитие, нямат прехвърлително действие. Не е достатъчно само наличие на издаден данъчен документ /фактура/ и съответните и отразявания в счетоводството на доставчика и на получателя, а следва да е установено, че стопанската операция е действително осъществена, съобразно принципите на чл. 4, ал. 1, т. 5 от Закона за счетоводството /ЗСч./. Указаният принцип изисква сделките и събитията да се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма.

В този смисъл е константната практика на ВАС, съгласно която след като в процесните фактури услугите не са индивидуализирани по никакъв белег доставките, не е посочен техният конкретен вид, това не позволява фактурите да се обвържат с конкретна доставка – нито с получена такава, нито с извършена последваща такава, нито услугите по фактурите могат да се обвържат с икономическата дейност на задълженото лице. В този смисъл са Решения №6075/16.05.2017г. на ВАС по адм.д.№3246 от 2016г., Решение №8235/27.06.2017 г. на ВАС по адм. д. №6211/2016г., Решение №15777/20.11.2019 г. на ВАС по адм. д. №5420/2019г. и Решение №5089/05.04.2019 г. на ВАС по адм. д. №14549/2018 г.

В този смисъл е и практиката на СЕС, съгласно която, не се допуска възстановяването и приспадането на ДК, ако не е установена реалността на всяка фактурирана доставка, само въз основа на фактури и надлежното им осчетоводяване от РЛ, които не се подкрепят от други валидни документи и доказателства./ в този смисъл:Решение по дело С-342/; дело С-152/02; обединени дела С-354/03, С- 355/03 и С-484/03/.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, за процесните данъчни периоди от доставчиците ВР Т. БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] и „АКСАЛ КОМЕРС“ ЕООД с ЕИК: [ЕИК], поради липса на реалност на доставките. Органите по приходите правилно са приели, че не се доказва и предоставянето на стоки и услуги и правилно са приложили правилото на чл.85 от ЗДДС по отношение на издадените от жалбоподателя фактури към „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Въпреки, че процесните фактури не документират реално осъществени доставки, на основание [чл. 85 от ЗДДС](#) данъкът е дължим, тъй като "Данъкът е изискуем от всяко лице, което посочи данъка в

данъчен документ по чл. 112. ".

Въз основа на изложеното, РА, в оспорената му част е законосъобразен и като такъв следва да се остави в сила, а жалбата, като недоказана и необоснована-да се отхвърли.

При този изход на делото, ответната страна има право на сторените в съдебното производство съдебно-деловодни разноски, които съдът определя в размер на 12 355 лв., на осн. чл.8, вр. чл.7, ал.2, т.5 от Наредба 1/09.07.2004 за минималните адвокатски възнаграждения.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.160, ал.1 ДОПК
Административен съд София-град, I-во отделение,63 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ Жалбата на „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място].[жк], [улица], представлявано от Управителя Н. В., **срещу** Ревизионен акт №Р-22221923001621-091-001/17.11.2023г., издаден от И. М. Р. - орган, възложил ревизията, и Б. М. Я. - ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 176/07.02.2024г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика“ С. /ДОДОП/ при ЦУ на НАП, с който за данъчни периоди: м. 07.2022г. и м. 12.2022г. е отказан данъчен кредит на „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД, в общ размер на 168 043,12 лв. по фактури, издадени от „ВР ТРАНС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] и „АКСАЛ КОМЕРС“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] и са начислени лихви в общ размер на 24 589,70 лв., като по отношение на фактурите с получател „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е приложен чл. 85 от ЗДДС, **като недоказана и неоснователна.**

ОСЪЖДА МЕБЕЛ ЕМ Г. БГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място].[жк], [улица], представлявано от Управителя Н. В., **да заплати** на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ – НАП С., разноски по делото в размер на 12 355.00 лв. /дванадесет хиляди триста петдесет и пет лева/, **представляващи съдебни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.**

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: